

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันนี้ความต้องการนักจิตวิทยาในสถาบันการศึกษากำลังมีความสำคัญมากขึ้น เนื่องจากความรู้ทางจิตวิทยากำลังเป็นที่สนใจและแพร่ขยายเป็นวงกว้างออกไปทุกที ขณะนี้ได้เริ่มมีการเรียนการสอนวิชาที่ให้ความรู้ทางจิตวิทยาขึ้นในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาแล้ว นอกเหนือไปจากระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องใช้ผู้มีความรู้ทางจิตวิทยาหรือนักจิตวิทยาเป็นผู้สอนให้ความรู้ทางด้านจิตวิทยา นอกจากนี้สังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทุกด้าน เช่น ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการและการขยายตัวของอาชีพ เทคโนโลยีและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ตลอดจนภาวะเศรษฐกิจ ระบบสังคมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผู้เรียนต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ มากมาย และต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ จึงทำให้เพิ่มความต้องการผู้ที่จะช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำในการดำเนินชีวิต ให้สามารถแก้ปัญหาและปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี และต้องการผู้ที่จะช่วยให้เขาพัฒนาสติปัญญาและความสามารถตามศักยภาพของเขาได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบการศึกษาแบบใหม่ที่เป็นระบบหน่วยกิต ซึ่งเปิดโอกาสให้ได้เลือกเรียนมากขึ้น ทำให้ต้องการผู้ที่จะให้คำปรึกษาแนะนำในการที่จะเลือกเรียนตามความถนัด ความสามารถ ความสนใจต้องการผู้ที่จะให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักเรียน นักศึกษา ทางด้านการศึกษา อาชีพ และปัญหาต่าง ๆ ทางสังคม อารมณ์ จิตใจ ซึ่งเรื่องเหล่านี้ถ้าเป็นในอดีตอาจเป็นเรื่องที่ไม่มีความสำคัญมากนัก เพราะเด็กมีบิดามารดา ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ในบ้านเป็นที่ปรึกษา แต่ในปัจจุบันภาวะเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นอยู่ทำให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง ต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิต จนไม่มีเวลาให้กับเด็กได้มากเท่าที่ควร จึงก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ ทางฝ่ายพ่อแม่ ผู้ปกครอง ก็เพิ่มความต้องการและความคาดหวังให้บุคลากรทางโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษารับผิดชอบในด้านนี้มากขึ้น แต่ครู

อาจารย์ก็มีภาระหนักทางด้านการศึกษาสอน คือ โดยเฉลี่ยแล้ว ในระดับมหาวิทยาลัย และวิทยาลัย ต้องสอนในห้องเรียนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 10 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ และยังต้องเตรียมการสอนและมีงานอื่น ๆ อีก นอกจากนั้นครู อาจารย์ โดยทั่วไปอาจไม่สามารถทำหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นได้อย่างสมบูรณ์ เพราะไม่มีใครรับการฝึกฝนและศึกษามาทางด้านนี้โดยตรง ดังนั้น สถาบันการศึกษาจึงน่าจะต้องการบุคลากรอีกพวกหนึ่งที่มีหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ โดยตรงมาปฏิบัติงานคือ นักจิตวิทยา ซึ่งเป็นบุคลากรที่มีความชำนาญพิเศษตรงกับความต้องการดังกล่าวข้างต้น และนักจิตวิทยายังเป็นผู้ที่มีพื้นความรู้และการฝึกหัดทางด้านการวัดและประเมินผล วิเคราะห์ความสามารถ ความถนัดของแต่ละบุคคลในด้านต่าง ๆ การศึกษาวิจัยค้นคว้าวิธีที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุด เป็นที่ปรึกษาแก่ครูและผู้บริหารได้ในด้านการวางแผนหลักสูตร การตัดสินใจ การบริหาร การเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน และบุคลากรต่าง ๆ ซึ่งงานเหล่านี้ล้วนแต่เป็นงานที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากในสถาบันการศึกษา ทั้งในเวลาปัจจุบันและในระยะเวลาต่อไป ความต้องการบุคลากรด้านจิตวิทยาจึงเป็นเรื่องที่ควรได้รับความสนใจเป็นอย่างยิ่ง

ความคิดเห็นและขอเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการและลักษณะงานของนักจิตวิทยาในสถาบันการศึกษานั้น ได้มีผู้แสดงออกไว้เป็นจำนวนมาก ดังตัวอย่างเช่น

ดร. คาร์ล แอด. แซนเดอร์¹ (Dr. Daryl L. Sander) ได้กล่าวถึง บทบาทการให้บริการทางจิตวิทยาในการศึกษาในการประชุมของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2511 ว่า

การบริการทางจิตวิทยาในการศึกษา เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้บุคลากรที่ได้รับการฝึกฝนมาเป็นพิเศษ ในการนำหลักและทฤษฎีทางจิตวิทยามาใช้ จะทำหน้าที่ปรับปรุงการวัดความสัมฤทธิ์ผล และความถนัดของนักเรียน ป้องกันปัญหาทางสุขภาพจิต ช่วยให้

¹Daryl L. Sander, "The Role of Psychological Services in Education," วารสารจิตวิทยา, 2518, 9 -16.

เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ให้ความช่วยเหลือบำบัดรักษาแก่ ผู้ที่เริ่มมีความผิดปกติในการปรับตัว ให้ความปรึกษาแนะนำในเรื่อง พัฒนาการด้านต่าง ๆ แก่คนปกติ แม้จะมีบางคนกล่าวว่า หน้าที่ ของโรงเรียนคือ การให้การศึกษามากกว่าการบำบัดรักษา แต่ ฉะนั้นเราควรจับจุดมุ่งหมายหลักของการเรียนรู้ในโรงเรียนแล้ว การให้บริการทางจิตวิทยาในโรงเรียนนับว่าเป็นส่วนที่มีคุณค่ายิ่ง ของการศึกษา

วอลเตอร์ เอส. ลี² (Walter S. Lee) ได้กล่าวถึงความสำคัญของบริการทาง จิตวิทยา ในบทความเรื่อง โมเดลแบบใหม่ สำหรับการให้บริการทางจิตวิทยาในระบบการ ศึกษา ดังนี้คือ

... เป็นที่เห็นได้ชัด เจนว่า จิตวิทยาช่วยก่อให้เกิดประสิทธิภาพแก่ ระบบโรงเรียนทั้งหมด จึงควรต้องส่งเสริมบริการทางจิตวิทยาเพื่อ ให้การศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด บริการทางจิตวิทยาจะครอบคลุม ถึง การวัดและประเมินผล การวิเคราะห์ความต้องการทางการศึกษา ของนักเรียน การวิจัยทางการศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ การวางแผน การปรับปรุงพัฒนาระบบการพัฒนาบุคลากร การสร้างความ สัมพันธ์กับชุมชน

จากข้อความนี้จะเห็นว่า บริการทางจิตวิทยามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบการศึกษา นอกจากนี้ ที เออร์เนส นิวแลนด์³ (T. Ernest Newland) ได้กล่าวถึงประโยชน์และ

²Walter S. Lee, "A New Model for Psychological Services in Educational Systems," Educational Technology, (June, 1972), 22 - 23.

³T. Ernest Newland, "Psychologists in School" Cited in Wilse B. Webb (ed.), The Profession of Psychology (New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1962), p. 60.

ขอขยายงานของนักจิตวิทยาในโรงเรียนไว้ดังนี้

การที่ครูให้ความช่วยเหลือแนะนำแก่เด็กนั้น นับว่ากำลังให้บริการทางจิตวิทยาอยู่ การที่ผู้บริหารต้องการปรับปรุงโปรแกรมการสอน ต้องการคัดเลือกเด็กที่เหมาะสมเข้าโรงเรียน ก็ต้องใช้ผลของการวิจัยทางจิตวิทยา ครูมักได้รับความคาดหวังใหม่มีความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ และพัฒนาการของเด็ก ซึ่งเป็นความรู้ทางจิตวิทยา งานเหล่านี้สะท้อนให้เห็นประโยชน์ของจิตวิทยาต่อการศึกษา แต่ในโรงเรียนยังมีความต้องการทางจิตวิทยามากกว่านี้อีก คือต้องการผู้ที่ช่วยประเมินความพร้อมของเด็กก่อนเข้าเรียน ผู้ที่ช่วยวัดผลทางจิตวิทยาแก่เด็กที่สงสัยว่าจะมีความผิดปกติ ผู้ที่ช่วยครูสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน ช่วยให้บริการแนะแนว ช่วยทำโปรแกรมการทดสอบเป็นกลุ่มและทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ความก้าวหน้าของโรงเรียนและประสิทธิภาพของการสอน ซึ่งความต้องการเหล่านี้เป็นขอขยายงานของนักจิตวิทยาในโรงเรียนทั้งสิ้น

ม.ล. คุ้ม ชุมสาย⁴ ก็ได้กล่าวไว้ในบทความเรื่องจิตวิทยาบริการ ในวารสารสภาการศึกษา ถึงความต้องการนักจิตวิทยาไว้ดังนี้

สำหรับจิตวิทยาการศึกษา นั้น ก่อนนี้เป็นเรื่องของครูโดยเฉพาะ คือครูนั้นจะต้องเป็นทั้งครูและนักจิตวิทยาบริการด้วย แต่ปัจจุบันนี้ความรู้และเทคโนโลยีทางการศึกษามีเพิ่มขึ้นมากมาย ครูเหลือเวลาอีกเพียงเล็กน้อยที่จะเรียนรู้วิชาจิตวิทยาในลักษณะที่จะนำไปให้ใช้ได้ นอกเหนือไปจากการสอนนักเรียน จึงต้องมีบุคลากรอีกพวกหนึ่งรับหน้าที่เกี่ยวของกับการปฏิบัติหน้าที่ทางด้านจิตวิทยาในโรงเรียนไป บุคลากรพวกนี้เป็นผู้ที่มีพื้นความรู้ทางจิตวิทยาโดยเฉพาะ และมากพอที่จะดำเนินงานให้บริการ ด้านปัญหาทางจิตใจของนักเรียนได้

⁴ คุ้ม ชุมสาย, ม.ล., "จิตวิทยาบริการ," สภาการศึกษา, 2 (กันยายน, 2513), 16 - 25.

นอกจากนี้ในบทความเรื่อง "โรงเรียนควรมีนักจิตวิทยาหรือไม่" (Should Schools have Psychologists ?) ซึ่ง จำเนียร ชวงโชติ⁵ เป็นผู้แปล ก็ได้กล่าวถึงความต้องการนักจิตวิทยาไว้แห่งหนึ่งว่า

พฤติกรรมของนักเรียนในโรงเรียน ดูเหมือนจะไม่สอดคล้องกันกับสภาพความเป็นจริงโดยทั่วไป ดังปรากฏว่าเด็กนักเรียนประมาณ 70% ของนักเรียนทั้งหมดในโรงเรียน เป็นเด็กที่คร่ำพิการณาว่ามีปัญหาในคาบการปรับตัว และคาบความประพฤติ เด็กส่วนที่เหลือจำนวน 30% ใ้รับการพิจารณาว่าอาจจะมีปัญหาในสภาพต่าง ๆ กัน นอกจากนี้เด็กบางคนในจำนวนเหล่านี้ได้รับการบันทึกไว้ในโครงการของการให้ความช่วยเหลือ เพื่อให้เขามีพฤติกรรมที่เป็นที่ต้องการหรือที่พึงปรารถนาตามที่ใดกำหนดไว้ เราเชื่อว่านักจิตวิทยาโรงเรียนควรจะเป็นผู้ทำหน้าที่นี้โดยเป็นอยางดีในอันที่จะลดจำนวนเด็กที่มีปัญหาที่มีอยู่ และให้มีแนวทางที่ตรงกับความเป็นจริงมากขึ้นในสิ่งที่เกี่ยวกับพฤติกรรม และพัฒนาการของเด็กปกติ

จากข้อคิดเห็นทั้งหลายดังกล่าว จะเห็นได้ว่างานของนักจิตวิทยาและความต้องการนักจิตวิทยาได้ปรากฏขึ้นอย่างชัดเจนในสถาบันการศึกษา แต่ในประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาสำรวจถึงสถานภาพในปัจจุบันเกี่ยวกับจำนวนนักจิตวิทยาในสถาบันการศึกษาตามระดับวุฒิสภาวิชาที่สำเร็จการศึกษา และการปฏิบัติงานเพื่อให้สามารถประเมินถึงลักษณะความต้องการนักจิตวิทยาในแง่ลักษณะงาน ประเภท และจำนวนบุคลากร เพื่อเป็นข้อมูลในการที่จะจัดการแก้ไขปัญหาการใ้บุคลากรให้ได้ผลตรงวัตถุประสงค์ รวมทั้งการผลิตนักจิตวิทยาออกมาให้สอดคล้องกับความต้องการในปัจจุบันไว้เลย ความขาดแคลนข้อมูลเชิงวิจัยในด้านนี้ อาจเป็นผลเสียหายต่อการจัดแผนงานด้านกำลังคน และแนวทางการผลิตบุคลากรแก่สถาบันการศึกษา และอาจทำให้เกิดปัญหาด้านการขาดข้อหรือสูญเสียไปในการผลิตบุคลากรขึ้นได้ ปัญหาการขาดแคลนข้อมูลด้านนี้จึงควรได้รับการพิจารณาป้องกันและแก้ไขเสียให้ทันกับความต้องการ

⁵จำเนียร ชวงโชติ, "โรงเรียนควรมีนักจิตวิทยาหรือไม่," วารสารแนะแนว, 8 (กุมภาพันธ์ - มีนาคม, 2517), 6 - 12.

ความเป็นมาของการศึกษาจิตวิทยาและการผลิตนักจิตวิทยาในประเทศไทย

ก่อน พ.ศ. 2473 ได้เริ่มมีการศึกษาวิชาจิตวิทยาในโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ และโรงเรียนฝึกหัดครูบูรุม ตำราวิชาจิตวิทยาในขณะนั้นคือหนังสือชื่อ "อภ્યાत्मวิทยา" แต่งโดยพระยาเมธาธิบดี หัวข้อสำคัญที่เน้นในการสอนครั้งนั้นเป็นเรื่องเพทนาการ (Sensation) และการฝึกเพทนาการ ซึ่งเรียกว่าการฝึกสัมผัส และใน พ.ศ. 2473 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เปิดการสอนวิชาครุศาสตร์ขึ้นเป็นครั้งแรก วิชาจิตวิทยาเป็นวิชาหนึ่งในห้าวิชาที่สอน โดยใช้หนังสือชื่อ "The Mind of the School Child" ของวาเลนไทน์ เดวิส (Valentine Davis) เป็นตำราเรียน หัวข้อสำคัญที่สอนคือ เพทนาการและการฝึกเพทนาการ เซาว์น จินตนาการ ความจำและการเรียนรู้ สัญชาตเวค ความสนใจและการใส่ใจ การโอน การฝึก ต่อมาได้มีอาจารย์หลายคนที่สำเร็จการศึกษาทางด้านจิตวิทยาได้กลับมาสอนวิชาจิตวิทยา และได้ผลิตตำราทางจิตวิทยาเป็นภาษาไทยขึ้นหลายเล่ม ซึ่งในจำนวนนี้มี ม.ล. คุ้มชุมสาย ซึ่งได้เริ่มสอนสถิติศาสตร์สำหรับจิตวิทยาขึ้นเป็นครั้งแรก และได้เปิดห้องทดลองทางจิตวิทยาขึ้นด้วยใน พ.ศ. 2479 ที่แผนกฝึกหัดครูมัธยม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย⁶

ในปัจจุบันมีการเรียนการสอนวิชาทางจิตวิทยาในมหาวิทยาลัยทุกแห่งของประเทศไทย ในวิทยาลัยครูทุกแห่ง ในวิทยาลัยเอกชนและวิทยาลัยอาชีวศึกษาบางแห่ง และได้เริ่มมีการเรียนการสอนในโรงเรียนของโครงการโรงเรียนมัธยมแบบประสม และโรงเรียนในโครงการพัฒนาโรงเรียนมัธยมในส่วนภูมิภาค (คมส. และ คมภ.) จึงนับได้ว่าศาสตร์ทางด้านนี้กำลังมีการขยายตัวออกไปในการศึกษาทุกระดับ และเป็นที่ต้องการในสถาบันการศึกษา

⁶ คุ้มชุมสาย, ม.ล., จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน, (พระนคร : 2508),
หน้า 64 - 66.

สำหรับการผลิตนักจิตวิทยานั้น สถาบันแห่งแรกในประเทศไทยที่ผลิตนักจิตวิทยาออกมา คือ สถาบันระหว่างชาติสำหรับการคนควาเรื่องเด็ก⁷ (International Institute for Child Study) ได้ผลิตนักศึกษาสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโททางจิตวิทยาพัฒนาการ ขึ้นเป็นรุ่นแรกเมื่อปี พ.ศ. 2500 โดยไขว้ ทัศน.ม. และสถานที่ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตรเดิม (ปัจจุบันเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)

สำหรับแหล่งผลิตนักจิตวิทยาสาขาต่าง ๆ ของประเทศไทยในปัจจุบันนี้มีอยู่ 5 แห่ง คือ

1. แผนกวิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในปี พ.ศ. 2500 ได้มีการขยายแผนกวิชาครุศาสตร์ขึ้นเป็นคณะหนึ่งของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หลักสูตรจิตวิทยาและหลักสูตรวิจัยการศึกษาได้รวมเป็นแผนกวิชาหนึ่งในสามแผนกวิชาของคณะ ต่อมาเมื่อได้มีการขยายขอบเขตงานการสอนจิตวิทยากว้างขวางขึ้น และได้มีการวางแผนงานและบุคคลได้เหมาะสมแล้ว ในปี พ.ศ. 2508 ก็ได้มีการจัดตั้งแผนกจิตวิทยาขึ้นเป็นแผนกวิชาอย่างสมบูรณ์ และได้ผลิตนิสิตในระดับปริญญาโททางจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวออกมารุ่นแรกเมื่อปี พ.ศ. 2509 จำนวน 9 คน

ในปัจจุบัน สถาบันนี้มีการผลิตนักจิตวิทยาออกมา 4 ระดับ คือ ระดับปริญญาตรี ทางสาขาจิตวิทยาการศึกษา หลักสูตร 4 ปี ไขว้ ค.บ. (ครุศาสตร์บัณฑิต) จะผลิตบัณฑิตรุ่นแรกออกมาในปี พ.ศ. 2519 นี้

⁷สถาบันระหว่างชาติสำหรับการคนควาเรื่องเด็กนี้เป็นสถาบันที่องค์การ UNESCO มีส่วนช่วยเหลือ เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2497 โดย Professor Dr. W. Line เป็นผู้ดำเนินการก่อตั้งและเป็นผู้อำนวยการคนแรก ตั้งอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Science Research Institute) โดยมี ดร. จรรยา สุวรรณทัต เป็นผู้อำนวยการ และขึ้นตรงต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง สาขาการแนะแนว หลักสูตร 1 ปี ได้ผลิตผู้สำเร็จการศึกษา รุ่นแรกออกมาเมื่อปี พ.ศ. 2512 ปัจจุบันผลิตออกมาแล้วเป็นจำนวนทั้งหมด 72 คน

ระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตร 2 ปี ให่วุฒิ ค.ม. (ครุศาสตร์มหาบัณฑิต) ได้ผลิตมหาบัณฑิตทางสาขานี้ออกมาแล้วทั้งหมด 148 คน และในปี พ.ศ. 2520 ได้วางแผนจะเพิ่มสาขาการแนะแนวและสาขาจิตวิทยาสังคมตามโครงการปรับปรุงและขยายงานของแผนกวิชาจิตวิทยา

ระดับปริญญาเอก สาขาจิตวิทยาการศึกษา หลักสูตร 2 ปี ให่วุฒิ ค.ค. (ครุศาสตร์คุณวุฒิบัณฑิต) จะผลิตคุณวุฒิบัณฑิตรุ่นแรกประมาณปี พ.ศ. 2520

2. ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ และภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เริ่มเปิดหลักสูตร เมื่อ พ.ศ. 2518 โดยมีนักศึกษาในระดับปริญญาโท หลักสูตร 2 ปี ทางสาขาจิตวิทยาพัฒนาการ ให่วุฒิ กศ.ม. จิตวิทยาสังคม ให่วุฒิ วท.ม. และการแนะแนว ให่วุฒิ กศ.ม. และในปี พ.ศ. 2519 จะเปิดทางสาขาจิตวิทยาพัฒนาการ วุฒิ วท.ม. และตามแผนที่จะเปิดอีกในระยะต่อไปคือ จิตวิทยาการทดลอง วุฒิ วท.ม. และจิตวิทยาการศึกษา วุฒิ กศ.ม. และกำลังจะขยายหลักสูตรขึ้นไปถึงระดับคุณวุฒิบัณฑิต

3. แผนกวิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เริ่มเปิดเป็นแผนกวิชาและรับนักศึกษา เมื่อ พ.ศ. 2507 ในระดับปริญญาตรี ทางสาขาจิตวิทยาทั่วไป หลักสูตร 4 ปี ให่วุฒิ ศศ.บ. (ศิลปศาสตรบัณฑิต) ได้ผลิตบัณฑิตรุ่นแรกออกมาเมื่อ พ.ศ. 2510 จำนวน 14 คน ปัจจุบันได้ผลิตออกมาแล้วทั้งหมดจำนวน 99 คน

4. ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เริ่มเปิดภาควิชาและรับนักศึกษาเมื่อปี พ.ศ. 2514 ในระดับปริญญาตรี ทางสาขาจิตวิทยาสังคม และจิตวิทยาการให้บริการปรึกษาแนะแนว หลักสูตร 4 ปี ให่วุฒิ วท.บ. (วิทยาศาสตร์บัณฑิต) ได้ผลิตบัณฑิตรุ่นแรกออกมาเมื่อ พ.ศ. 2518 ทางสาขาจิตวิทยาสังคม จำนวน 24 คน และสาขาจิตวิทยาการให้บริการปรึกษาแนะแนวจำนวน 14 คน รวมแล้วในปัจจุบันได้ผลิตบัณฑิตออกมาทั้งหมด 38 คน

5. ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 เริ่มเปิดและรับนักศึกษาเมื่อปี พ.ศ. 2507 ในระดับปริญญาตรี ทางสาขาจิตวิทยา
 คลินิก จิตวิทยาโรงเรียน จิตวิทยาบริการ และจิตวิทยาอุตสาหกรรม แต่ในปัจจุบันเปิด
 แด่สาขาจิตวิทยาคลินิกและจิตวิทยาโรงเรียน หลักสูตร 4 ปี ให่วุฒิ วท.บ. (วิทยาศาสตร์
 บัณฑิต) ผลิตนักศึกษารุ่นแรกเมื่อ พ.ศ. 2510 ทางสาขาจิตวิทยาคลินิก จำนวน 8 คน
 ปัจจุบันผลิตบัณฑิตออกมารวมทั้งสิ้น 218 คน

แหล่งที่กำลังจะเปิดเป็นภาควิชาจิตวิทยาและผลิตนักจิตวิทยาในประเทศไทยมีอีก
 2 แห่ง คือ

1. ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
 จะเปิดในปี พ.ศ. 2519 ในระดับปริญญาตรี มีแผนที่จะรับนักศึกษาทางสาขาจิตวิทยา
 และการแนะแนว จำนวน 70 คน สาขาจิตวิทยา จำนวน 25 คน สาขาแนะแนว 50 คน
 2. ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 จะเปิดในปี พ.ศ. 2519 ในระดับปริญญาตรี ทางสาขาต่าง ๆ ต่อไปนี้คือ จิตวิทยา-
 ทั่วไป จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาคลินิก จิตวิทยาการทดลอง จิตวิทยาสังคม จิตวิทยา-
 อุตสาหกรรม จำนวนสาขาละ 10 คน
- สำหรับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทางจิตวิทยาสาขาต่าง ๆ จากสถาบันการศึกษาใน
 ประเทศไทย ได้แสดงไว้ในตารางที่ 1

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทางสาขาจิตวิทยาจากสถาบันการศึกษาในประเทศไทย

สถาบัน การศึกษา	สาขาวิชา	ปีการศึกษา																	รวม	รวม ทั้งหมด											
		2500	2501	2502	2503	2504	2505	2506	2507	2508	2509	2510	2511	2512	2513	2514	2515	2516			2517										
ม.ศ.ว. ประสานมิตร	จิตวิทยาพัฒนาการ	*7	-	7	-	14	-	-	16	-	15	1	4							64	219										
	จิตวิทยาการศึกษา													*1	1	7	10	7	3	29											
	จิตวิทยาสังคม																		*11	11											
	การแนะแนว											*4	7	7	20	12	21	23	21	115											
จุฬาฯ	จิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนว													*9	9	10	9	13	19	19	19	41	148	220							
	การแนะแนว																				*6	8	15		22	17	4	72			
ธรรมศาสตร์	จิตวิทยาทั่วไป																				*14	9	19	23	7	4	6	17	99	99	
เชียงใหม่	จิตวิทยา																					*8	16	27	42	25	55	26	19	218	218
รามคำแหง	จิตวิทยาสังคม																											*24	24		38
	จิตวิทยาแนะแนว																											*14	14		
รวม		7	-	7	-	14	-	-	16	-	24	36	46	69	107	85	131	98	154	794									794	794	

แหล่งที่มา : หน่วยทะเบียนและสถิติของมหาวิทยาลัย และรายงานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

*ปีที่ผลิตผู้สำเร็จการศึกษามากเป็นปีแรก

จากข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าในระยะ 17 ปีที่ผ่านมา จิตวิทยาได้มีความสำคัญและมีการขยายออกไปมากขึ้นทุกที โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถาบันการศึกษา ได้มีการขยายงานค่านี้น่าขึ้นในแง่โครงการและแผนงานที่จะเปิดแผนกวิชาจิตวิทยา เพิ่มจำนวนการผดึคนักจิตวิทยา และเพิ่มสาขาวิชา เมื่อเปรียบเทียบจำนวนการผดึคนักจิตวิทยาจากเพียงสถาบันเดียวในปี พ.ศ. 2500 ซึ่งเริ่มมีการผดึคนักจิตวิทยาในประเทศออกมาเป็นปีแรกกับในปี พ.ศ. 2517 ซึ่งได้เพิ่มเป็น 5 สถาบัน และมีการเพิ่มจำนวนการผดึคนักจิตวิทยาขึ้นถึง 22 เท่า และเพิ่มสาขาทางจิตวิทยาขึ้นเป็น 7 สาขา จากเดิมเพียง 1 สาขา แต่การเพิ่มและขยายงานดังกล่าวเป็นการเพิ่มเชิงปฏิบัติ ไม่ใช่เชิงทฤษฎี คือจากความต้องการที่ใช้การคาดคะเนและความสามารถในการที่จะรับนักศึกษาได้เท่านั้น เพราะไม่เคยมีการวิจัยถึงความต้องการที่แท้จริงในแง่ลักษณะงาน ประเภท และจำนวนบุคลากรทางจิตวิทยาไว้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

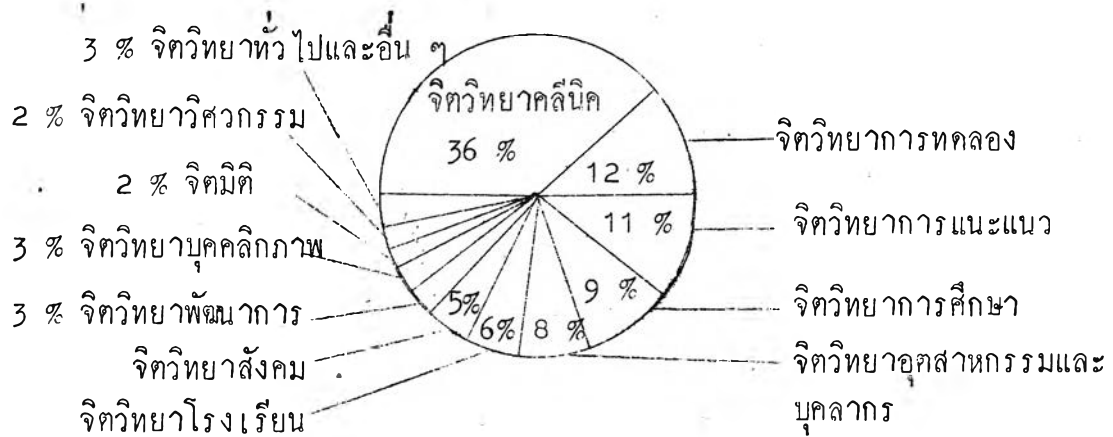
จากการศึกษาค้นคว้าใบเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความต้องการนักจิตวิทยาในสถาบันการศึกษานี้ ปรากฏว่าไม่มีงานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องนี้เลย ที่มีการศึกษาสำรวจกันบ้างก็โดยอ้อมและเป็นไปอย่างกว้าง ๆ โดยเฉพาะเจาะจงตรงกับหัวเรื่องนี้ คือ ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ⁸ ได้รวบรวมสถิติเกี่ยวกับจำนวนนักศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ รวมทั้งจิตวิทยาที่กำลังศึกษาอยู่ในแต่ละชั้นปี และที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีของทุกมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ดังข้อมูลในตารางที่ 1 หน้า 10 ซึ่งใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามไปยังมหาวิทยาลัยทุกแห่งในประเทศ

⁸ รายงานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย ปีการศึกษา 2509 - 2518, ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ สำนักนายกรัฐมนตรี

กองวางแผนกำลังคน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ⁹ และสำนักงานสถิติแห่งชาติ¹⁰ ก็ได้รวบรวมสถิติเกี่ยวกับผู้สำเร็จการศึกษาทางจิตวิทยาในแต่ละปีไว้เช่นกัน โดยใช้ข้อมูลจากทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ศึกษานี้มีอยู่มากที่สำคัญคืองานวิจัยของ National Science Foundation's National Register of Scientific and Technical Personnel in the Field of Psychological Science¹¹ ปี ค.ศ 1966 ซึ่งได้ทำการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับ

(ก) สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา (ข) สถานที่ทำงาน (ค) งานหลักที่ทำ โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักจิตวิทยาอเมริกันที่เป็นสมาชิกของสมาคมจิตวิทยาอเมริกันตามรัฐต่าง ๆ ซึ่งได้ผลออกมาคิดเป็นร้อยละ ดังแผนภูมิต่อไปนี้

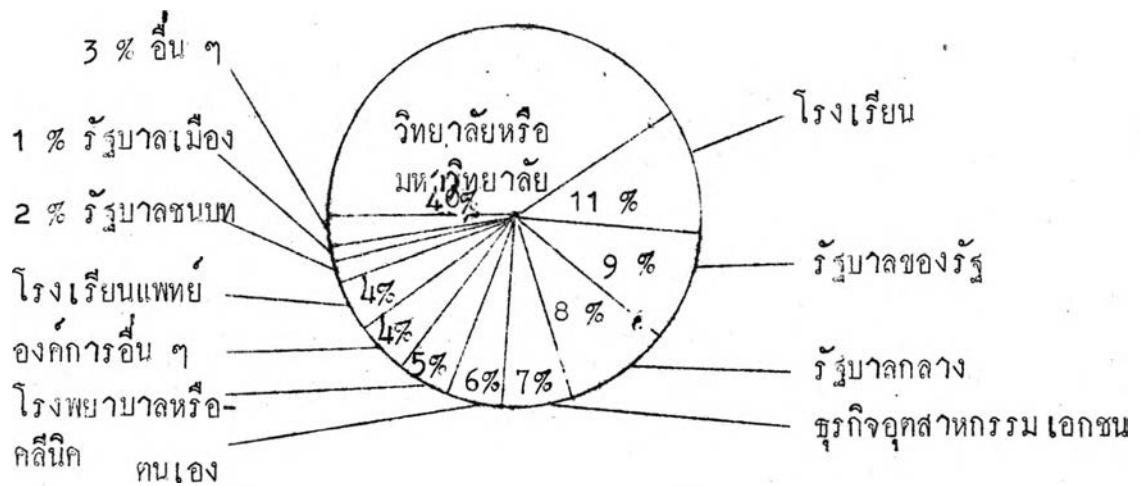

แผนภูมิที่ 1 สาขาต่าง ๆ ของจิตวิทยา (N = 18,026)

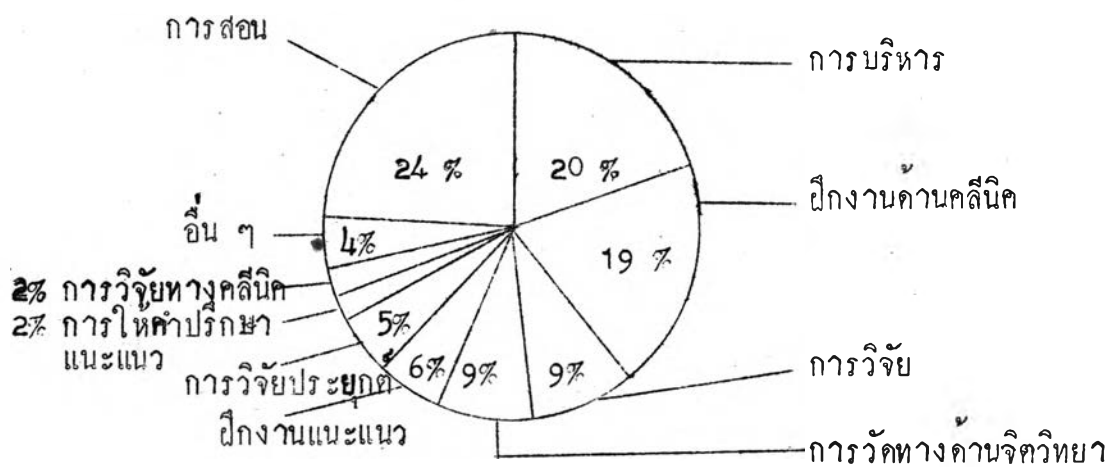
⁹เอกสารข้อมูลกำลังคนในประเทศไทย, กองวางแผนกำลังคนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2517.

¹⁰สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี และกองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกันจัดทำ Final Report on Education Statistics, 1973.

¹¹Robert V. Guthrie (ed.) Psychology in the World Today (2d ed; Menlo Park: Addison-Wesley Publishing Company, 1971), pp.10-17.

แผนภูมิที่ 2 สถานที่ทำงานของนักจิตวิทยา (N = 19,027)

แผนภูมิที่ 3 งานของนักจิตวิทยา

ระหว่างปี ค.ศ. 1954 - 1957 ดร. เคนเนท คลัง¹² (Dr. Kenneth Clark) กับผู้ร่วมงาน ได้ทำการวิจัยศึกษาเรื่อง การสำรวจความเจริญทางอาชีพของ นักจิตวิทยาในสหรัฐอเมริกา (America's Psychologists: A Survey of a Growing Profession) โดยได้รับทุนจากสมาคมจิตวิทยาอเมริกัน และ National Science Foundation ใช้เวลาในการศึกษา 3 ปี โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีทางจิตวิทยา จำนวน 576 คน จากนามาบุญกรมของสมาคมจิตวิทยาอเมริกัน และจากการใช้แบบสอบถามส่งให้นักจิตวิทยา จำนวน 11,346 คน ในแง่มุคลากรทางจิตวิทยา การศึกษา และสถานที่ทำงาน

ผลของการวิจัยปรากฏว่า

1. มีแหล่งผลิตนักจิตวิทยาในระดับปริญญาเอกถึง 97 แห่ง และในระดับปริญญาโท 71 แห่ง
2. เวลาที่ใช้ในการศึกษา มีระยะเวลาเฉลี่ยระหว่างปริญญาตรีและปริญญาโท 3 ปี ระหว่างปริญญาตรีและปริญญาเอกประมาณ 7 ปี
3. จากจำนวนนักจิตวิทยาทั้งหมด 11,346 คน มีผู้ที่ได้รับปริญญาเอก 6,819 คน หรือ 60 % ของทั้งหมด
4. ผลการสำรวจสถานที่ทำงานของนักจิตวิทยาที่เป็นสมาชิกของสมาคมจิตวิทยาอเมริกันในปี 1958 และปี 1959 ปรากฏดังในตารางที่ 2

¹²Kenneth Clark Cited in Wilse B. Webb (ed.) op.cit., pp. 35 - 49.

ตารางที่ 2 สถานที่ทำงานของนักจิตวิทยาอเมริกัน

สถานที่ทำงาน	1958		1959	
	ปริญญาเอก	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	ปริญญาโท
วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย	42 %	22 %	47 %	20 %
รัฐบาลกลาง	17	7	12	9
รัฐบาลของรัฐและท้องถิ่น	12	36	13	37
ลูกจ้างงานอุตสาหกรรม	11	13	13	15
โรงพยาบาล	9	14	7	13
งานอุตสาหกรรมส่วนตัว	7	4	7	4
สถาบันการศึกษาอื่น	2	4	1	2

สำหรับลักษณะสถานที่ทำงานของนักจิตวิทยา นามานุกรมของสมาคมจิตวิทยาอเมริกันได้กำหนดรายละเอียดไว้ดังต่อไปนี้

006509

วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย	- สอน วิจัย แนะนำ คำนคลินิค บริหาร
รัฐบาล	- งานคานคลินิคและการทดลองในกองทัพ และหน่วยงานของรัฐบาลกลาง
รัฐบาลของรัฐและท้องถิ่น	- โรงพยาบาลของรัฐ คลินิกสุขภาพจิต ระบบโรงเรียน และหน่วยงานสังคมสงเคราะห์
ลูกจ้างงานอุตสาหกรรม	- งานอุตสาหกรรม ให้คำปรึกษาและทดสอบ
โรงพยาบาล	- องค์การศาสนาและโรงพยาบาล
สถาบันการศึกษาอื่น	- ผู้ว่าจ้างในโรงเรียนต่าง ๆ

ในปี ค.ศ. 1972 ได้มีรายงานการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการลักษณะงานของนักจิตวิทยาหลายชั้น คือ

จีน แอล เพทธิเฟอร์¹³ (Jean L. Pettifore) แห่งคลินิกแชนแนลเบอร์ตา แคนาดา ได้สำรวจความต้องการและทัศนะของบุคลากรนักจิตวิทยาคลินิก โดยใช้แบบสอบถาม ผลปรากฏว่า ทัศนคติเหล่านี้ได้รับการยอมรับในค่านิยมและการวิจัย แต่ยังคงการให้ได้รับการฝึกหัดค่านิยมและค่านิยมสัมพันธภาพกับคนอื่นอีก ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท เป็นที่ต้องการว่าจ้างน้อย นักจิตวิทยาได้รับการคาดหวังให้ทำหน้าที่หลาย ๆ อย่าง ต้องการให้ได้รับประสบการณ์ตรงจากการฝึกปฏิบัติทางคลินิกเพิ่มขึ้น

ดับบลิว เอ นอร์ตัน¹⁴ (W.A. Norton) แห่งประเทศแคนาดา ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทนักจิตวิทยาคลินิกในเขตต่าง ๆ ในแคนาดา โดยใช้แบบสอบถาม ผลปรากฏว่า นักจิตวิทยาใช้เวลา 48 % ในการวัดผลและเขียนรายงาน 30 % ในการบำบัดรักษา 13 % ในการฝึกหัดผู้ร่วมงาน และ 8 % ในการวิจัย

เฟรดเคอริค อี เคิร์ชเนอร์¹⁵ (Frederick E. Kirschner) แห่งมหาวิทยาลัยเนวาดา ลาสเวกัส ได้สำรวจนักจิตวิทยาโรงเรียน ในทัศนะของหัวหน้าแผนก ให้บริการทางจิตวิทยาในโรงเรียน ในเขตเมืองหลวงและเมืองใหญ่ ๆ ในอเมริกา โดยส่งแบบสอบถาม ได้รับตอบกลับมา 88 % ผลการวิจัยปรากฏว่า ต้องการนักจิตวิทยาโรงเรียนในระดับปริญญาตรีที่ทำงานได้หลายอย่างมากกว่าผู้ชำนาญ เฉพาะที่ทำหน้าที่เพียงหนึ่งหรือสองอย่าง

จากข้อมูลที่เสนอไปแล้วนี้จะเห็นว่างานวิจัยที่ทำกันในต่างประเทศเป็นการสำรวจถึงจำนวนนักจิตวิทยา สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา งานที่ปฏิบัติ สถานที่ทำงาน และลักษณะของนักจิตวิทยาที่ต้องการ ทำให้มีข้อมูลที่อาจประเมินถึงสถานภาพและความต้องการนักจิตวิทยาในแง่ต่าง ๆ ได้ ดังนั้นในการประเมินถึงลักษณะงานและความต้องการนักจิตวิทยาในประเทศไทย จึงควรเริ่มด้วยการศึกษาสำรวจถึงจำนวน วุฒิ สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา

¹³ Psychological Abstract, 1972, p. 8990.

¹⁴ Ibid., p. 11180.

¹⁵ Ibid., p. 9778.

และงานที่ปฏิบัติในสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ ของนักจิตวิทยา เพื่อเป็นข้อมูลในการที่จะประเมินถึงความต้องการนักจิตวิทยาของสถาบันการศึกษาในปัจจุบันในแง่ประเภท ลักษณะงาน และจำนวนบุคลากรที่ต้องการได้

ผู้วิจัยมีความสนใจต้องการศึกษาสำรวจข้อมูลและความต้องการนักจิตวิทยาในสถาบันการศึกษาเป็นพิเศษ นอกจากเหตุผลด้านตัวผู้วิจัยเองซึ่งเป็นผู้มีพื้นความรู้ทางจิตวิทยาการศึกษาและประสงค์จะทำงานในสถาบันการศึกษาแล้ว ประเด็นสำคัญที่สุดคือ สถาบันการศึกษาเป็นทั้งแหล่งผลิตนักจิตวิทยาและเป็นสถานที่ทำงานของนักจิตวิทยาด้วย ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวิจัยสำรวจถึงความต้องการเหล่านี้ในสถาบันการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการนักจิตวิทยาในเรื่อง

1. จำนวนและวุฒิของนักจิตวิทยาที่ทำงานในสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ
2. จำนวนนักจิตวิทยาที่ทำงานในสถาบันการศึกษา จำแนกตามระดับวุฒิ และสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา
3. งานที่นักจิตวิทยาปฏิบัติในสถาบันการศึกษา
4. งานที่ต้องการใช้นักจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติงานนั้นในปัจจุบัน
5. ความต้องการนักจิตวิทยาของสถาบันการศึกษาในปัจจุบันในแง่ประเภท ลักษณะงาน และจำนวนบุคลากร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะความต้องการนักจิตวิทยาในสถาบันการศึกษาเท่านั้น

ประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงความต้องการและสถานภาพในปัจจุบันของนักจิตวิทยาในสถาบันการศึกษา

๒. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับแหล่งผลิตนักจิตวิทยาในประเทศไทย ให้ผลิตนักจิตวิทยาออกมาสอดคล้องกับความต้องการ

คำนิยาม

ความต้องการนักจิตวิทยา

หมายถึง ความต้องการนักจิตวิทยาในแง่ประเภท ลักษณะงาน และจำนวนบุคลากรที่ต้องการในสถานการศึกษา

สถานการศึกษา

หมายถึง สถานศึกษาระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยที่เป็นแหล่งผลิตนักจิตวิทยา และที่มีการเรียนการสอนวิชาทางจิตวิทยา และสถานศึกษาที่มีงาน ซึ่งต้องใช้นักจิตวิทยา ได้แก่ โรงเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในสังกัดกระทรวง-ศึกษาธิการ

นักจิตวิทยาในสถานการศึกษา

1. นักจิตวิทยาการศึกษา (Educational Psychologists)

นักจิตวิทยาการศึกษา คือ นักจิตวิทยาที่ศึกษาวิจัยให้ความรู้และปฏิบัติงานเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ในแง่ของการเรียนการสอน เป็นผู้ที่ศึกษาวิจัยลักษณะธรรมชาติของการเรียนรู้และการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่ออธิบาย และให้แนวคิดในการจัดการปรับและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในสภาพของการศึกษา

2. นักจิตวิทยาโรงเรียน (School Psychologists)

คือนักจิตวิทยาที่ทำงานและวิจัยในโรงเรียน ทำหน้าที่ให้บริการแก่นักเรียน ครู และผู้บริหาร โดยนำความรู้ทางจิตวิทยาไปปฏิบัติใช้ในโรงเรียน ทำการวิจัยและตีความแบบทดสอบ เพื่อใช้ในการแนะแนวและวินิจฉัยปัญหาของเด็ก ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะแนว และช่วยแก้ปัญหาในแง่จิตวิทยาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหาร

3. นักจิตวิทยาแนะแนว (Counseling Psychologists)

คือนักจิตวิทยาที่ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ ให้บริการให้คำปรึกษาแนะแนวแก่บุคคลปกติซึ่งต้องการการแนะแนวทางด้านการศึกษาและอาชีพ หรือมีปัญหาในการปรับตัว

ทางด้านอารมณ์สังคมแก่บุคคลที่มีปัญหาในระดับการตัดสินใจ เรื่องการศึกษาและอาชีพ จนถึงมีอาการโรคประสาท

4. นักจิตวิทยาสังคม (Social Psychologists)

คือนักจิตวิทยาที่ศึกษาวิจัยพฤติกรรมของบุคคลในสังคม รวมทั้งอิทธิพลของบุคคลในสังคม รวมทั้งอิทธิพลของบุคคลและกลุ่มซึ่งมีผลต่อกันและปฏิริยาสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มในสังคม

5. นักจิตวิทยาพัฒนาการ (Developmental Psychologists)

เป็นผู้ที่ศึกษาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และความสามารถที่เกิดขึ้นตามระดับวุฒิภาวะ ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการของมนุษย์ ตั้งแต่ปฏิสนธิจนถึงวัยผู้ใหญ่ ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม

6. นักจิตวิทยาการทดลอง (Experimental Psychologists)

คือผู้ที่ศึกษาพฤติกรรมโดยวิธีการทดลอง ทำหน้าที่สอนและวิจัยทางจิตวิทยา

7. นักจิตวิทยาคลินิก (Clinical Psychologists)

คือผู้ที่ทำงานวินิจฉัยโรค และให้การบำบัดผู้ที่มีบุคลิกภาพผิดปกติ หรือผู้ที่มีปัญหาทางอารมณ์และจิตใจ เพื่อให้บุคคลสามารถเผชิญกับภาวะวิกฤติในชีวิต นักจิตวิทยาคลินิกมักจะเป็นผู้ที่ได้รับปริญญาเอกทางจิตวิทยา และได้รับการฝึกฝนทางการบำบัดรักษา การใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยา โดยเฉพาะแบบทดสอบทางบุคลิกภาพ รวมทั้งการวิจัยในสภาพการณ์คลินิกที่จะเป็นประโยชน์ในการบำบัดรักษา